

Sygn. akt IV U 1621/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Wąsowicz

Protokolant: Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2017 roku w Częstochowie

sprawy W. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 10 listopada 2016 roku Nr (...) - (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1621/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 listopada 2016 roku numer (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. poinformował ubezpieczonego W. Z., iż wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż zgodnie z art. 95 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w sytuacji zbiegu prawa do emerytury lub renty wypłacie podlega świadczenie wyższe lub wybrane przez uprawnionego. W przypadku ubezpieczonego wypłacie podlega emerytura policyjna. Równocześnie wskazano, iż okres od 16 listopada 1971 roku 31 lipa 1987 roku nie został uwzględniony do okresów składkowych, gdyż z tytułu służby w Policji ubezpieczony ma już ustalone prawo do emerytury policyjnej. Ponadto Zakład wskazał, iż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat kalendarzowych wynosi 124,41% i jest niższy od wskaźnika wymiaru z 10 lat kalendarzowych z okresu od 1 stycznia 1996 roku do 31 grudnia 2005 roku, który wynosi 138,61%. Z uwagi, iż obecnie ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dokumentów mających wpływ na wysokość wskaźnika jego wysokość nie ulegnie zmianie.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczony W. Z. zakwestionował powyższą decyzję zarzucając jej naruszenie art. 95 ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez jego błędną wykładnię prowadzącą do wniosku, iż uprawniony jest on wyłącznie do pobierania emerytury mundurowej, pomimo iż świadczenie to uregulowane jest w odrębnej ustawie, a tym samym dyspozycja naruszonego przepisu nie ma zastosowania

w jego przypadku. Zarzucił nadto naruszenie art. 2 ust. 1 pkt 1 w związku z ust. 2 ustawy poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż osoby uprawnione do pobierania emerytury mundurowej nie mogą być jednocześnie beneficjentami świadczeń z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych i prawa do

świadczeń z tego systemu i ich wysokości nie dolicza się do świadczeń wypłacanych w ramach emerytury mundurowej, w sytuacji gdy ich świadczenie z w/w tytułu jest wyższe niż powszechne świadczenie emerytalne, pomimo iż wykładnia językowa przedmiotowych przepisów nie prowadzi do takiej konkluzji, a tym samym jest on uprawniony do poboru świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Mając na uwadze powyższe wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, iż jest uprawniony do pobierania emerytury z powszechnego ubezpieczenia społecznego jak również emerytury mundurowej. Na rozprawie w dniu 1 marca 2017 roku ubezpieczony ostatecznie sprecyzował swoje roszczenie wnosząc o wyliczenie emerytury pracowniczej z uwzględnieniem, jako okresu nieskładkowego, okresu służby w Policji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił iż ważył, co następuje:

W. Z. urodził się (...). Od dnia 1 sierpnia 1987 roku ubezpieczony uprawniony jest do pobierania emerytury policyjnej. Do wysługi emerytalnej zaliczono mu następujące okresy, tj.:

- służby milicyjnej, tj.:
- od 16 listopada 1971 roku do 31 lipca 1987 roku

w łącznym wymiarze 15 lat, 8 miesięcy i 15 dni oraz

- inne okresy, tj.:
- od 1 lipca 1966 roku do 1 listopada 1967 roku w Kółku Rolniczym (...);
- od 13 listopada 1967 roku do 7 listopada 1970 roku w Przedsiębiorstwie (...) oraz
- od 4 grudnia 1970 roku do 15 listopada 1971 roku w Przedsiębiorstwie (...) w P. - Ekspozytura C.

w łącznym wymiarze 5 lat, 3 miesięcy i 8 dni.

W dniu 1 lutego 2008 roku ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie emerytury, który został załatwiony odmownie decyzją z dnia 28 lutego 2008 roku. W. Z. nie zgodził się z powyższą decyzją i zaskarżył ją do Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie, który wyrokiem z dnia 9 czerwca 2008 roku w sprawie sygn. IV U 1393/08 oddalił jego odwołanie. Powyższy wyrok podtrzymany został przez Sąd Apelacyjny w Katowicach, który wyrokiem z dnia 5 lutego 2009 roku w sprawie sygn. akt III AUa 2336/08 oddalił jego apelację.

Ponowny wniosek o emeryturę ubezpieczony złożył w dniu 10 kwietnia 2009 roku. Pierwotnie decyzją z dnia 18 czerwca 2009 roku organ rentowy odmówił przyznania żądanego świadczenia, albowiem ubezpieczony uprawniony jest do pobierania emerytury policyjnej. W związku jednak ze zmianą art. 2 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy decyzją z dnia 24 września 2009 roku ponownie odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury pracowniczej, gdyż nie wykazał on wymaganego 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. W. Z. nie zgodził się z powyższą decyzją i zaskarżył ją do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie, który wyrokiem z dnia 18 stycznia 2010 roku w sprawie sygn. akt IV U 1628/09 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2009 roku. Powyższe rozstrzygnięcie potrzymane zostało przez Sąd Apelacyjny w Katowicach, który wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie sygn. akt III AUa 662/10 oddalił apelację Zakładu.

W wykonaniu powyższego wyroku wydana została decyzja z dnia 22 czerwca 2011 roku. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład przyjął następujące okresy składkowe, tj.:

- od 1 lipca 1966 roku do 1 listopada 1967 roku;
- od 13 listopada 1967 roku do 7 listopada 1970 roku;
- od 4 grudnia 1970 roku do 15 listopada 1971 roku;
- od 16 listopada 1987 roku do 31 października 1989 roku oraz
- od 2 stycznia 1990 roku do 25 czerwca 2008 roku

w łącznym wymiarze 24 lat, 7 miesięcy i 6 dni oraz

okresy nieskładkowe, tj.:

- od 1 maja 1992 roku do 31 maja 1992 roku;
- od 3 grudnia 1992 roku do 31 stycznia 1993 roku;
- od 2 lipca 1994 roku do 24 lipca 1994 roku;
- od 2 stycznia 1997 roku do 7 stycznia 1997 roku;
- od 7 lutego 1997 roku do 28 lutego 1997 roku;
- od 7 lipca 1998 roku do 19 lipca 1998 roku;
- od 2 czerwca 1999 roku do 9 listopada 1999 roku;
- od 12 grudnia 2000 roku do 25 grudnia 2000 roku;
- od 7 lutego 2001 roku do 11 lutego 2001 roku;
- od 12 marca 2003 roku do 16 marca 2003 roku;
- od 5 lutego 2005 roku do 10 lutego 2005 roku;
- od 8 lipca 2007 roku do 31 sierpnia 2007 roku oraz
- od 15 stycznia 2008 roku do 24 stycznia 2008 roku

w łącznym wymiarze 1 roku, 1 miesiąca i 15 dni.

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenia, które stanowiły podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. z okresu od stycznia 1996 roku do grudnia 2005 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 138,61%.

Wyplata świadczenia została zawieszona z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia, gdyż może być wypłacane tylko jedno wyższe lub wybrane przez ubezpieczonego.

W dniu 25 października 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno – rentowego z uwzględnieniem okresu służby w Milicji Obywatelskiej od 16 listopada 1971 roku do 31 lipca 1987 roku.

(vide: akta rentowe, akta tut. Sadu sygn. akt IV U 1628/09)

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują:

- 1) ubezpieczonym - w przypadku spełnienia warunków do nabycia prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowych Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) członkom rodziny pozostałym po ubezpieczonym albo po osobie uprawnionej do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowych Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują również żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, oraz członkom rodzin pozostałym po tych osobach (ust. 2).

W myśl art. 5 ust. 2a ustawy o informację o jednostkach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i pkt 6 lit. a-e i g, nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że W. Z. od dnia 1 sierpnia 1987 roku uprawniony jest do pobierania emerytury policyjnej. Do ustalenia uprawnień do tego świadczenia i jego wysokości Zakład emerytalny wypłacający emeryturę policyjną uwzględnił okres służby w milicji, tj.: od 16 listopada 1971 roku do 31 lipca 1987 roku, a zatem w świetle powołanego wyższej przepisu art. 5 ust. 2a brak jest podstaw do doliczenia tego okresu ponownie przy ustaleniu wysokości emerytury z ubezpieczenia społecznego. Prawdopodobnie powyższego stanowiska potwierdził Sąd Apelacyjny w Szczecinie, który w wyroku z dnia 28 stycznia 2016 roku w sprawie sygn. akt III AUa 371/15 (LEX nr 2032431) wprost wskazał, iż nie jest możliwe zaliczenie tego samego okresu do dwóch różnych świadczeń, gdyż to nie byłoby sprawiedliwe. Z jednego okresu można otrzymywać tylko jedno świadczenie. Nie może być bowiem tak, że z jednego momentu pracy ubezpieczony otrzymywałby dwa świadczenia. Brak jest również podstaw do zaliczenia powyższego okresu do okresów nieskładkowych. Okresy wymienione w art. 7 powołanej wyżej ustawy jako okresy nieskładkowe nie wymieniają okresu służby w policji (milicji).

Brak jest także w przypadku ubezpieczonego, uprawnionego zarówno do emerytury policyjnej i emerytury pracowniczej, do pobierania obu tych świadczeń.

Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

Przepis ust. 1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a lub art. 18e ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ust. 2).

Mając na uwadze powyższe wątpliwości Sądu nie budzi fakt, iż organ rentowy prawidłowo zawiesił ubezpieczonemu wypłatę świadczenia z ubezpieczeń społecznych z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia. Wypłacie podlega emerytura policyjna jako świadczenie korzystniejsze. Zgodnie bowiem z powołanymi przepisami w przypadku osób uprawnionych do emerytury z ubezpieczenia społecznego w zbiegu z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym m.in. funkcjonariuszy Policji, wypłaca się wyłącznie jedno z tych świadczeń. Prawidłowość powyższego stanowiska potwierdził chociażby Sąd Apelacyjny w Krakowie, który w wyroku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie sygn. akt III AUa 1254/15 (LEX nr 2084140) wprost wskazał, iż w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty uregulowanych w ustawie o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych z prawem do świadczeń przewidzianych w odrębnych przepisach z zakresu ubezpieczenia społecznego, niezależnie od ich ubezpieczeniowego czy zaopatrzeniowego charakteru, obowiązuje ogólna zasady wypłaty jednego świadczenia. Z treści art. 95 ust. 1 i ust. 1 u.e.r.f.u.s. wynika nie budząca wątpliwości zasada prawa ubezpieczeniowego, zakładająca prawo do pobierania jednego świadczenia (wyższego lub wybranego przez uprawnionego) w sytuacji tzw. zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w tej ustawie, jak również w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie emerytalnej z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym, między innymi żołnierzy zawodowych. Podobne stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 maja 2012 roku sygn. akt II UK 237/11 (LEX nr 1297810). Wbrew twierdzeniom odwołującego o możliwości pobierania w zbiegu dwóch tych świadczeń nie świadczy wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 lipca 2014 roku, w sprawie III AUa 1542/13 (LEX nr 1496004), który określa jedynie warunki nabycia zarówno prawa do świadczenia mundurowego oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego. Możliwość jednak nabycia obu rodzajów tych świadczeń nie jest jednak równoznaczna z możliwością ich wspólnej wypłaty. Ostatecznie z brakiem możliwości pobierania w zbiegu obu świadczeń emerytalnych zgodził się sam ubezpieczony.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.